

एलियाह — संख्या तीन

यसलाई ज्ञात होस्

Jeff Pippenger

2023-09-29

अनि साँझको बलिदान चढाउने समयमा यस्तो हुन आयो कि एलिया अगमवक्ता नजिक आए र भने, “हे अब्राहाम, इसहाक, र इसाएलका परमेश्वर यहीवा, आज यो थाहा होस् कि तपाईं इसाएलमा परमेश्वर हुनुहुन्छ, र म तपाईंको सेवक हुँ, र मैले यी सबै कुरा तपाईंको वचनअनुसार गरेको छु।” १ राजाहरू 18:36.

हामी एलियाहलाई एक प्रतीकको रूपमा भएका विशेषताहरू पहिचान गर्दै आएका छौं। ती विशेषताहरूमध्ये एउटा यो हो कि एलियाह, यूहन्ना बप्तिस्मा दिने, र विलियम मिलरको सेवकाइ र सन्देश न्यायका साधनहरू थिए। तिनीहरूको सन्देशलाई प्रभुले तिनीहरूको-तिनीहरूको सम्बन्धित इतिहासहरूको परीक्षा गर्न प्रयोग गर्नुभयो। येशूले भन्नुभयो कि यदि उहाँ आउनुभएको नभएको भए, भने कुतर्क गर्ने यहूदीहरूमा पाप हुने थिएन।

यदि म आएर तिनीहरूलाई बोलेको नभएको भए, तिनीहरूमा पाप हुने थिएन; तर अब तिनीहरूका पापका लागि कुनै आड छैन। यूहन्ना 15:22.

इजकिएलले आफ्नो इतिहासका झिनामसिना विवादमा अल्झिने यहूदीहरूका लागि पनि यही सिद्धान्त पहिचान गर्छन्।

किनकि तिनीहरू ढीठ सन्तान र कठोरहृदयी हुन्। म तँलाई तिनीहरूकहाँ पठाउँछु; र तँले तिनीहरूलाई भन्नेछस्, “परमप्रभु यहीवा यसो भन्नुहुन्छ।” अनि तिनीहरूले, चाहे सुन्न चाहून् वा सुन्न इन्कार गर्छन्, (किनकि तिनीहरू विद्रोही घराना हुन्,) तैपनि तिनीहरूका बीचमा एक जना अगमवक्ता भएको थियो भन्ने कुरा जान्नेछन्। इजकिएल 2:4, 5.

एलियाहको प्रतीकात्मकतामा न्यायको साधनको रूपमा उनको भूमिका समावेश छ।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश घोषणा गर्ने कार्यमा संलग्न भएकाहरूले पवित्रशास्त्रलाई पिता मिलरले अपनाउनुभएको उही योजनाअनुसार खोजिरहेका छन्। Views of the Prophecies and Prophetic Chronology शीर्षकको सानो पुस्तकमा पिता मिलरले बाइबल अध्ययन र व्याख्याका लागि निम्न सरल, बुद्धिसंगत, र महत्त्वपूर्ण नियमहरू दिनुहुन्छ:”

“१. बाइबलमा प्रस्तुत विषयसँग प्रत्येक शब्दको आफ्नो उचित सम्बन्ध हुनुपर्छ; २. सम्पूर्ण धर्मशास्त्र आवश्यक छ, र परिश्रमी लगन तथा अध्ययनद्वारा बुझ्न सकिन्छ; ३. धर्मशास्त्रमा प्रकट गरिएको कुनै पनि कुरा विश्वाससहित, सन्देह नगरी माग्नेहरूबाट लुकाइने छैन र लुक्न सक्दैन; ४. सिद्धान्त बुझ्नका लागि, जुन विषय जान्न चाहन्छौ त्यससम्बन्धी सबै धर्मशास्त्रीय पदहरू एकसाथ ल्याओ, त्यसपछि प्रत्येक शब्दलाई आफ्नो उचित प्रभाव दिन देऊ; अनि यदि विरोधाभासविना आफ्नो सिद्धान्त निर्माण गर्न सक्छौ भने, तिम्रो भूलमा हुन सक्दैनौ; ५. धर्मशास्त्र आफ्नै व्याख्याता हुनुपर्छ, किनकि त्यो आफैंको मापदण्ड हो। यदि म मलाई व्याख्या गरिदिन एक शिक्षकमा निर्भर रहन्छु, र उसले यसको अर्थ अनुमानमात्र गर्छ, वा आफ्नो सम्प्रदायगत मतका कारण त्यसलाई त्यस्तै बनाउन चाहन्छ, वा बुद्धिमान् ठहरिन चाहन्छ, तब उसको अनुमान, चाहना, मत, वा बुद्धि नै मेरो मापदण्ड हुन्छ, बाइबल होइन।”

“उपर्युक्त यी नियमहरूको एक अंश हो; र बाइबलको हाम्रो अध्ययनमा प्रस्तुत गरिएका सिद्धान्तहरूमा ध्यान दिनु हामी सबैका लागि हितकर हुनेछ।

“साँचो विश्वास धर्मशास्त्रहरूमा स्थापित हुन्छ; तर शैतानले धर्मशास्त्रहरूलाई बङ्ग्याउन र भ्रान्ति भित्र्याउन यति धेरै उपायहरू प्रयोग गर्छ कि तिनले वास्तवमा के शिक्षा दिन्छन् भन्ने जान्न चाहनेले ठूलो सावधानी अपनाउनु आवश्यक हुन्छ। यस समयका महान् भ्रमहरूमध्ये एक यो हो कि मानिसहरू अनुभूतिमाथि अत्यधिक ध्यान दिन्छन्, र परमेश्वरको वचनका स्पष्ट कथनहरूलाई बेवास्ता गर्दै पनि आफूलाई इमानदार ठान्छन्, किनकि त्यो वचन तिनको अनुभूतिसँग मेल खाँदैन। धेरै जनाको विश्वासको कुनै आधार हुँदैन, केवल भावनाबाहेक। तिनीहरूको धर्म उत्साहमै सीमित हुन्छ; जब त्यो समाप्त हुन्छ, तिनीहरूको विश्वास पनि हराउँछ। अनुभूति भूसी हुन सक्छ, तर परमेश्वरको वचन अन्न हो। अनि अगमवक्ता भन्छन्, ‘भूसीको अन्नसँग के सम्बन्ध?’”

“जसले कहिल्यै प्राप्त नै नगरेको, र प्राप्त गर्न पनि नसक्ने ज्योति र ज्ञानलाई पालन नगरेको कारणले कसैलाई दोषी ठहराइनेछैन। तर धेरैले ख्रीष्टका दूतहरूद्वारा उनीहरूसमक्ष प्रस्तुत गरिएको सत्यको आज्ञापालन गर्न इन्कार गर्छन्, किनकि उनीहरू संसारको मानदण्डअनुसार चलन चाहन्छन्; र तिनीहरूको समझसम्म पुगेको सत्य, आत्मामा चम्किएको ज्योतिले, न्यायको दिनमा तिनीहरूलाई दोषी ठहराउनेछ। यी अन्तिम दिनहरूमा हामीसँग सबै युगहरूभरि चम्किरहेकै संचित ज्योति छ, र त्यसअनुरूप हामी जिम्मेवार ठहरिनेछौं। पवित्रताको मार्ग संसारको स्तरसँग समान छैन; त्यो उचालेर बनाइएको मार्ग हो। यदि हामी यस मार्गमा हिँड्छौं भने, यदि हामी प्रभुका आज्ञाहरूको मार्गमा दौड्छौं भने, हामीले यो पाउनेछौं कि ‘धर्मीहरूको बाटो उदाउँदो ज्योति जस्तै हो, जो पूर्ण दिन नभएसम्म झन्-झन् प्रकाशमान हुँदै जान्छ।’” Review and Herald, November 25, 1884.

हामी “त्यो ज्योति र ज्ञानलाई ध्यान नदिएको कारणले दोषी ठहरिँदैनौं” जुन हामीसँग “कहिल्यै थिएन, र” जुन हामीले “प्राप्त गर्न सक्दैनथ्यौं।” यस कथनको महत्त्वपूर्ण पक्ष “प्राप्त गर्न सक्दैनथ्यौं” भन्ने अभिव्यक्ति हो। एलियाह, यूहन्ना र मिलरले आ-आफ्ना पुस्ताहरूका लागि प्राप्त गर्न सकिने ज्योतिको प्रतिनिधित्व गर्छन्। तिनीहरूको सन्देशको उपस्थितिले संयुक्त राज्य अमेरिकामा कानुनी रूपमा “plausible deniability” भनिने कुराको आवरण हटाइदियो। जुनसुकै पुस्तामा प्रकट हुने एलियाहको सन्देशले कुनै पनि “plausible deniability” हटाइदिन्छ, र यसरी त्यसबेला प्रस्तुत गरिएको ज्योतिप्रति सम्पूर्ण पुस्तालाई जवाफदेही ठहराउँछ।

“मेरो भाइले कुनै समय भनेका थिए कि हामीले धारण गरेका सिद्धान्तसम्बन्धी कुनै कुरा उनी सुन्न चाहँदैनथे, किनकि उनलाई डर थियो कि कतै उनी विश्वस्त नहून्। उनी सभाहरूमा आउँदैनथे, न त प्रवचनहरू सुन्थे; तर पछि उनले घोषणा गरे कि उनले बुझे कि यदि उनले ती सुनेका भए जति दोषी हुने थिए, उनी त्यत्तिकै दोषी रहेछन्। परमेश्वरले उनलाई सत्य जान्ने अवसर दिनुभएको थियो, र उहाँले यही अवसरका लागि उनलाई उत्तरदायी ठहराउनुहुनेछ। हाम्रा बीचमा अहिले छलफल भइरहेका सिद्धान्तहरूप्रति पूर्वाग्रह राख्नेहरू धेरै छन्। तिनीहरू सुन्न आउँदैनन्, तिनीहरू शान्तपूर्वक अनुसन्धान गर्दैनन्, बरु अन्धकारमै आफ्ना आपत्तिहरू प्रस्तुत गर्छन्। तिनीहरू आफ्नै अवस्थसँग पूर्णतया सन्तुष्ट छन्। ‘तिमी भन्दछौ, म धनी छु, सम्पत्तिले परिपूर्ण भएको छु, र मलाई कुनै कुराको खोचो छैन; तर तिमीलाई थाहा छैन कि तिमी नै दुःखी, दयनीय, दरिद्र, अन्धो, र नाङ्गो छौ: म तिमीलाई परामर्श दिन्छु कि तिमी धनवान् हुनका लागि आगोमा खारिएको सुन मबाट किन, र तिमीले पहिरन धारण गर्न सकोस् र तिमी नाङ्गोपनको लाज प्रकट नहोस् भनेर सेता वस्त्र पनि किन; अनि तिमीले देख्न सकोस् भनेर आफ्ना आँखामा लगाउने अञ्जनले तिम्रा आँखा अञ्जन गर। जसलाई म प्रेम गर्छु, तिनलाई म हप्काउँछु र ताडना दिन्छु: यसकारण उत्साही हो, र पश्चात्ताप गर’ (प्रकाश 3:17-19)।”

“यो धर्मशास्त्रीय पद ती मानिसहरूमा लागू हुन्छ जो सन्देशको ध्वनिको अधीनमा त बस्छन्, तर त्यसलाई सुन्न आउन चाहँदैनन्। तपाईंहरूलाई कसरी थाहा छ कि प्रभुले आफ्ना सत्यका ताजा प्रमाणहरू दिँदै हुनुहुन्छ, र त्यसलाई नयाँ परिवेशमा राख्दै हुनुहुन्छ, ताकि प्रभुको मार्ग तयार पारियोस्? परमेश्वरका जनहरूको पङ्क्तिहरूमाझ नयाँ ज्योति सञ्चारित होस् भनेर तपाईंहरूले कस्ता योजनाहरू बनाइरहुनुभएको छ? परमेश्वरले आफ्ना सन्तानहरूलाई ज्योति पठाउनुभएको छैन भन्ने कुन प्रमाण तपाईंहरूसँग छ? सबै आत्मपर्याप्तता, अहंभाव, र मतको घमण्ड त्यागिनु पर्दछ। हामी येशूका चरणहरूमा आउनुपर्छ, र उहाँबाट सिक्नुपर्छ, जो हृदयमा नम्र र विनीत हुनुहुन्छ। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई रब्बीहरूले आफ्नाहरूलाई सिकाएझैं सिकाउनुभएन। धेरै यहूदीहरू आए र ख्रीष्टले मुक्तिका रहस्यहरू प्रकट गर्नुहुँदा सुने, तर तिनीहरू सिक्नका लागि

आएनन्; तिनीहरू आलोचना गर्न आए, उहाँलाई कुनै असङ्गतिमा पक्रन आए, ताकि तिनीहरूसँग मानिसहरूका मनमा पूर्वाग्रह उत्पन्न गराउने केही कुरा होस्। तिनीहरू आफ्नै ज्ञानमा सन्तुष्ट थिए, तर परमेश्वरका सन्तानहरूले साँचो गोठालाको स्वर चिन्नेछन्। के यो परमेश्वरको सामु उपवास र प्रार्थना गर्न अत्यन्त उपयुक्त समय होइन र? हामी मतभेदको जोखिममा छौं, विवादास्पद विषयमा पक्ष लिन जाने जोखिममा छौं; अनि के हामीले सत्य के हो भनेर जान्नका लागि आत्माको नम्रतासहित, गम्भीरतापूर्वक परमेश्वरलाई खोज्नु पर्दैन र?” Selected Messages, book 1, 413.

एलियाहको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्नेहरू शुद्धीकरणको प्रक्रियामा न्यायका साधनहरू हुन्, जसले वाचाका सन्देशवाहकले मन्दिरलाई शुद्ध पार्नका लागि बाटो तयार गर्छ। मन्दिरलाई शुद्ध पार्ने कार्य सम्पन्न गर्ने क्रममा वर्तमान सत्यको ज्योति प्रकट गरिन्छ। यदि त्यो प्रकट गरिंदैन भने, जसलाई ख्रीष्टले शुद्ध पार्न खोज्नुभएको थियो र खोजिरहनुभएको छ, तिनीहरूले आत्म-छलको आफ्नो लाओडिकीया-आवरण कायम राख्नेछन्। एलियाहले यस्तो सेवकाइको प्रतीकत्व गर्दछ, जसले सत्यलाई न्यायको साधनको रूपमा प्रस्तुत गर्छ। यही कारणले हामीलाई जानकारी गराइएको छ कि यूहन्ना बप्टिस्मा दिने व्यक्तिको सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेहरूले येशूको शिक्षाबाट कुनै लाभ प्राप्त गर्न सकेनन्।

“मलाई ख्रीष्टको पहिलो आगमनको घोषणातर्फ पुनः ध्यान दिलाइयो। यूहन्नालाई एलियाको आत्मा र शक्तिमा येशूका मार्ग तयार गर्न पठाइएको थियो। जसले यूहन्नाको साक्षीलाई अस्वीकार गरे, तिनीहरूले येशूका शिक्षाहरूबाट कुनै लाभ पाएनन्।” Early Writings, 258.

परमेश्वरका मानिसहरूको शुद्धीकरणको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्ने भविष्यसूचक इतिहासहरूमा, एक वर्तमान-सत्यको सन्देश प्रकट गरिएको छ, जसले अन्धकार वा ज्योति मध्ये कुनै एक रोज्ने विषयमा यस पुस्तालाई उत्तरदायी ठहराउँछ।

तर हे दानिएल, यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्त्यको समयसम्म मोहर लगाइराख; धेरैजना यताउता दौडधूप गर्नेछन्, र ज्ञान बढाइनेछ.... अनि उहाँले भन्नुभयो, तिमी आफ्नो बाटो लाग, दानिएल: किनकि यी वचनहरू अन्त्यको समयसम्म बन्द गरिएका र मोहर लगाइएका छन्। धेरैजना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र परखिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्: र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। दानिएल १२:४, ९, १०।

आफ्ना-आफ्ना पुस्ताका लागि एलियाहको सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्नेहरूलाई ख्रीष्टले न्यायका साधनका रूपमा प्रयोग गर्नका निम्ति आफ्ना राजदूतहरू भनी चिन्हित गर्नुहुन्छ। एलियाहले यसो भनेका बेला उनले यही कुराको पहिचान गरिरहेका थिए: “आज यस दिन यो थाहा होस् कि तपाईं इस्राएलमा परमेश्वर हुनुहुन्छ, र म तपाईंको सेवक हुँ, र मैले यी सबै कामहरू तपाईंको वचनअनुसार गरेको छु।”

यो सत्य येशूले बप्टिस्मा दिने यूहन्नाको सम्बन्धमा पनि प्रस्तुत गर्नुभएको छ।

अनि तिनीहरू जाँदै गर्दा, येशूले यूहन्नाको विषयमा भीडहरूलाई भन्न थाल्नुभयो, “तिमीहरू उजाडस्थानमा के हेर्न निस्केका थियौ? बतासले हल्लाइएको नर्कट? तर तिमीहरू के हेर्न निस्केका थियौ? मुलायम वस्त्र पहिरेको मानिस? हेर, मुलायम वस्त्र लगाउनेहरू राजाहरूका दरबारहरूमा हुन्छन्। तर तिमीहरू के हेर्न निस्केका थियौ? एक अगमवक्ता? हो, म तिमीहरूलाई भन्छु, अगमवक्ताभन्दा पनि बढ्ता। किनकि यही उहाँ हुन्, जसको विषयमा लेखिएको छ, ‘हेर, म तिम्रो सामु मेरा दूतलाई पठाउँछु, जसले तिम्रो अघि तिम्रो मार्ग तयार गर्नेछ।’ मत्ती 11:7-10.

यूहन्ना केवल एक अगमवक्ता मात्र थिएनन्; उनी न्यायको एक साधन थिए, र उनको सेवकाइ उनको पुस्तालाई चिनाइयो, किनकि तिनीहरू उनलाई हेर्न उजाड स्थानमा निस्केर गएका थिए, ठीक त्यसरी नै जसरी सारा इस्राएल अहाबको आज्ञामा कर्मेलमा आएका थिए। विलियम मिलरले १७९८ मा मोहोरबाट खोलिएको ज्ञानको वृद्धिलाई बुझे।

बद्धो ज्ञानसँगै परमेश्वरको वचनमा यताउता दौडनेहरूका प्रतिनिधि उनी थिए। उनको सन्देश भविष्यवाणीको समयमाथि आधारित थियो, र १८४० मा उनको सन्देश र सेवकाइ उनको पुस्तासामु यसरी स्थापित गरियो कि समस्त प्रोटेस्टेन्ट संसारले उनको विधि सफल हुन्छ कि हुँदैन भनी हेर्दै रह्यो। जब त्यो पुष्टि भयो, उनको सन्देश संसारभरि फैलाइयो।

“सन् १८४० मा भविष्यवाणीको अर्को उल्लेखनीय परिपूर्तिले व्यापक चासो जगायो। त्यसभन्दा दुई वर्षअघि, दोस्रो आगमनको प्रचार गर्ने अग्रणी सेवकहरूमध्ये एक, जोसिया लिचले, प्रकाश ९ को एक व्याख्या प्रकाशित गर्दै ओटोमन साम्राज्यको पतनको भविष्यवाणी गरेका थिए। उनका गणनाअनुसार, यो शक्ति... ११ अगस्त, १८४० मा परास्त हुनुपर्ने थियो, ‘जब कन्स्टान्टिनोपलमा ओटोमन शक्ति भङ्ग हुने अपेक्षा गर्न सकिन्छ। र मेरो विश्वास छ, यही कुरा सत्य ठहरिनेछ।”

“ठीक त्यही निर्दिष्ट गरिएको समयमा, टर्कीले आफ्ना राजदूतहरूमार्फत युरोपका मित्रराष्ट्र शक्तिहरूको संरक्षण स्वीकार गरिन्, र यसरी आफूलाई ख्रीष्टियन राष्ट्रहरूको नियन्त्रणअन्तर्गत राखिन्। यस घटनाले भविष्यवाणीलाई ठ्याक्कै पूरा गर्यो। जब यो कुरा थाहा भयो, धेरै मानिसहरू मिलेर र उनका सहकर्मीहरूले अपनाएका भविष्यवाणीसम्बन्धी व्याख्याका सिद्धान्तहरूको शुद्धताप्रति विश्वस्त भए, र आगमन आन्दोलनलाई अद्भुत प्रेरणा प्राप्त भयो। विद्वत्ता र प्रतिष्ठा भएका मानिसहरू मिलेरसँग, उनका विचारहरूको प्रचार तथा प्रकाशन दुवैमा, एकताबद्ध भए, र १८४० देखि १८४४ सम्म यो कार्य तीव्र रूपमा विस्तार भयो।” The Great Controversy, 334, 335.

“१८४० देखि १८४४” ले प्रकाशको पुस्तकको दशौं अध्यायका “सात गर्जनहरू” को इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यस इतिहासमा मलाकी अध्याय ३ मा प्रस्तुत गरिएको, तथा ख्रीष्टद्वारा मन्दिरको दुई पटक गरिएको शुद्धीकरणमा चित्रित गरिएको, शुद्धीकरणको एक प्रक्रिया आरम्भ गरिएको थियो। शुद्धीकरणको त्यो प्रक्रिया मिलरको “एक दिन एक वर्ष” सिद्धान्तसम्बन्धी बुझाइमा आधारित एक क्रमिक परीक्षण प्रक्रिया थियो। एलियाहको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्नेहरूले करारका दूत उहाँको मन्दिरमा अकस्मात् आउनुहोस् भनी मार्ग तयार पार्छन्, र तिनीहरू न्यायको त्यस साधनको प्रतीक हुन्, जसलाई करारका दूतले उज्यालोभन्दा अन्धकारलाई रोज्नेहरूलाई बाहिर निकाल्न प्रयोग गर्नुहुन्छ।

म तिमीहरूलाई पश्चात्तापका निम्ति पानीद्वारा बप्तिस्मा दिन्छु; तर जो मेरो पछि आउनुहुन्छ, उहाँ मभन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ; उहाँका जुत्ता बोक्न पनि म योग्य छैन; उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्माद्वारा र आगोद्वारा बप्तिस्मा दिनुहुनेछ। उहाँको नाङ्गो उहाँकै हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलो पूर्ण रूपले सफा गर्नुहुनेछ, र आफ्नो गहुँ भकारीमा जम्मा गर्नुहुनेछ; तर भुसलाई उहाँले ननिम्ने आगोले जलाइदिनुहुनेछ। मत्ती ३:११, १२.

यूहन्ना ६:६६ मा चित्रित ख्रीष्टका दिनमा उहाँले अरू कुनै पनि समयभन्दा बढी चेलाहरू गुमाउनुभयो। *The Desire of Ages* मा, जहाँ यूहन्नाको यस खण्डलाई सम्बोधन गरिएको छ, भविष्यसूचक अनुप्रयोगको पद्धति नै चेलाहरूले उहाँलाई छोड्नुको वास्तविक कारण थियो। उनीहरूले यो बुझ्न सकेनन् कि शाब्दिकले आत्मिकको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र प्रेरित पावलका अनुसार शाब्दिक आत्मिकभन्दा पहिले आउँछ।

अतः यसरी लेखिएको छ, “पहिलो मानिस आदम जीवित प्राणी बनाइयो; अन्तिम आदम जीवन दिने आत्मा बनाइयो।” तथापि, पहिले आत्मिक होइन, तर प्राकृतिक थियो; अनि त्यसपछि आत्मिक। १ कोरिन्थी १५:४५, ४६।

अनिच्छुक भएकाले, र त्यसकारण असमर्थ भएकाले, यहूदीहरूले ख्रीष्टलाई त्यसबेला बुझ्न अस्वीकार गरे जब उहाँले आफू खानैपर्ने स्वर्गको रोटी हुनुहुन्छ भनेर प्रकट गर्नुभयो। रीतिरिवाज र परम्पराहरूले ख्रीष्ट स्वयंले अपनाउनुभएको विधिलाई निम्नभावी तुल्याए। यस इतिहासको विषयमा सिस्टर ह्याइटले यसरी अभिलेख गर्नुभयो:

“आफ्नो अविश्वासको सार्वजनिक ताडनाद्वारा यी चेलाहरू येशूबाट अझै बढी टाढा पारिए। तिनीहरू अत्यन्त अप्रसन्न भए, र मुक्तिदातालाई चोट पुऱ्याउने तथा फरिसीहरूको दुष्टतृप्ति गर्ने इच्छाले तिनीहरूले उहाँतर्फ पिठ्युँ फर्काए, र उहाँलाई तुच्छतासाथ छोडेर गए। तिनीहरूले आफ्नो छनोट गरिसकेका थिए; आत्माविना आकार, गुदीविना बोक्रो ग्रहण गरेका थिए। तिनीहरूको निर्णय त्यसपछि कहिल्यै उल्टाइएन; किनकि तिनीहरू अबउप्राप्त येशूसँग हिँडेनन्।”

“जसको नाइलो उहाँकै हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलालाई राम्ररी सफा गर्नुहुनेछ, र आफ्नो गहुँलाई कोठारमा जम्मा गर्नुहुनेछ।’ मत्ती ३:१२। यो शुद्धीकरण हुने समयहरूमध्ये एक थियो। सत्यका वचनहरूद्वारा भूसी गहुँबाट छुट्याइँदै थियो। हप्काइ ग्रहण गर्न अत्यन्तै व्यर्थ र आत्म-धर्मी भएकाले, तथा नम्रताको जीवन स्वीकार गर्न संसारप्रेममा अत्यन्तै आसक्त भएकाले, धेरै जना येशूबाट टाढा भए। धेरैले अझै पनि त्यही कुरा गरिरहेका छन्। आज आत्माहरूको परीक्षा त्यस्तै प्रकारले भइरहेको छ, जस्तै कफर्नहूमको सभाघरमा ती चेलाहरूको भएको थियो। जब सत्य हृदयसम्म पुऱ्याइन्छ, तब उनीहरूले देख्छन् कि उनीहरूको जीवन परमेश्वरको इच्छासँग मिल्दैन। उनीहरूले आफ्नो भित्र पूर्ण परिवर्तनको आवश्यकता देख्छन्; तर आत्मत्यागको कार्य उठाउन उनीहरू इच्छुक हुँदैनन्। त्यसैले जब उनीहरूको पाप प्रकट गरिन्छ, तब उनीहरू क्रोधित हुन्छन्। ती चेलाहरूले ‘यो त कठोर कुरा हो; यसलाई कसले सुन्न सक्छ?’ भन्दै गनगनाउँदै येशूलाई छाडेझैं, तिनीहरू पनि ठेस खाई टाढा जान्छन्।” द डिजायर अफ एजेस, ३९२।

यो मलाकीको करारका सन्देशवाहक नै हुन्, जसले लेवीका सन्तानहरूलाई आगोद्वारा शुद्ध पार्छन्। उहाँले आफ्नो खलालाई पूर्ण रूपमा सफा गर्नुहुन्छ, गहुँलाई भुसबाट अलग गर्नुहुन्छ। उहाँले यो काम नाइलोको माध्यमद्वारा गर्नुहुन्छ। नाइलो नै त्यो साधन हो जसले छुट्याउने कार्य सम्पन्न गर्छ, र नाइलो भनेको प्रत्येक-प्रत्येक सम्बन्धित इतिहासमा, जहाँ उहाँले लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुन्छ, वर्तमान सत्यको सन्देश हो। नाइलो एलियाहको सन्देश र सन्देशवाहकहरू हुन्, जसले न्यायको एक साधनको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

हेर, म मेरो सन्देशवाहक पठाउनेछु, र उसले मेरो अघि बाटो तयार पार्नेछ; अनि प्रभु, जसलाई तिमीहरू खोज्छौ, अचानक आफ्नै मन्दिरमा आउनुहुनेछ, अर्थात् करारका सन्देशवाहक, जसमा तिमीहरू आनन्द मान्छौ; हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर उहाँको आगमनको दिनमा को टिक्न सक्छ? र उहाँ प्रकट हुँदा को खडा रहन सक्छ? किनकि उहाँ परिष्कार गर्नेको आगोझैं, र धोबीको साबुनझैं हुनुहुन्छ; अनि उहाँ चाँदी परिष्कार गर्ने र शुद्ध पार्नेझैं बसेर लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैं निर्मल तुल्याउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा एउटा भेटी चढाऊन्। तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी प्राचीन दिनहरूमा झैं, र अघिल्ला वर्षहरूमा झैं, परमप्रभुलाई ग्रहणयोग्य हुनेछ। मलाकी ३:१-४।

यूहन्ना बप्टिस्मा दिनेपछि आउनुहुने उहाँ नै हुनुहुन्छ, जसले आफ्नो खलिहानलाई नाइलोले साफ गर्नुहुन्छ, र जो परिष्कर्ताको आगोजस्तै हुनुहुन्छ। शुद्धीकरणको प्रक्रिया करारका सन्देशवाहकद्वारा सम्पन्न हुन्छ, र यसैले यसले यस्तो इतिहासलाई चिह्नित गर्दछ जहाँ प्रभु नयाँ चुनिएका करारका मानिसहरूसित करारमा प्रवेश गर्दै हुनुहुन्छ। जब प्राचीन इस्राएललाई मिश्रको दासत्वबाट छुटकारा दिइयो, त्यस पवित्र इतिहासको एक विषय “पहिलो जन्मेको” को प्रश्न थियो। चाहे त्यो मिश्रका पहिलो जन्मेकाहरूको मृत्यु होस्, वा परमेश्वरले इस्राएललाई आफ्नो पहिलो जन्मेको ठहर्याउनुभएको होस्।

र तँले फिरऊनलाई यसो भन्नु: परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “इस्राएल मेरो छोरा हो, अर्थात् मेरो जेठो छोरा। अनि म तँलाई भन्छु, मेरो छोरालाई जान दे, ताकि उसले मेरो सेवा गरोस्; र यदि तँ उसलाई जान दिन अस्वीकार गर्छस् भने, हेर, म तेरो छोरा, अर्थात् तेरो जेठोलाई मार्नेछु।” प्रस्थान ४:२२, २३।

जब परमेश्वरले मिश्रदेशबाट उद्धारको प्रसङ्गमा इस्राएलसँग करार बाँध्नुभयो, तब दैवी योजना यो थियो कि प्रत्येक कुलका हरेक जेठा पुत्रलाई पूजाहारीत्वको कामका लागि समर्पित गरियोस्। तर सुनको बाछाको विद्रोहमा, विद्रोहको घडीमा मोशाको पक्षमा उभिने केवल लेवीको कुल मात्र थियो। तिनीहरूको विश्वस्तताका कारण, परमेश्वरले हरेक कुलका प्रत्येक जेठालाई पूजाहारीत्वका लागि समर्पित गर्ने आफ्नो योजना रद्द गर्नुभयो, र उहाँले अन्य कुलहरूलाई

पन्छाएर लेवीको कुललाई मात्र पूजाहारीत्वको एकाधिकार अधिकार दिनुभयो। जब करारका दूतले लेवीका पुत्रहरूलाई शुद्ध पार्छन्, त्यसले यस्तो इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जहाँ पहिलेका करारका जनहरूलाई पन्छाएर नयाँ करारका जनहरू स्थापना गरिँदैछन्। यही कुरा यूहन्ना बप्टिस्मा दिने, मिलराइटहरूका सन्दर्भमा भएको थियो, र एक लाख चवालीस हजारका सन्दर्भमा पनि हुनेछ। सन् 1840 देखि 1844 सम्म, विलियम मिलरलाई दिइएको भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशको जाँच गर्ने विषयद्वारा शुद्धीकरणको एक प्रक्रिया आरम्भ गरियो। यसले 22 अक्टोबर, 1844 मा प्रभुको आफ्ना मन्दिरमा अकस्मात् आगमनतर्फ डोर्‍यायो, तर शुद्धीकरणको प्रक्रिया 1863 सम्म अन्त्य भएन।

“दानियल ८:१४ को भविष्यवाणी, ‘दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ,’ र पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश, ‘परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ,’—यी दुवैले ख्रीष्टको अति पवित्र स्थानमा हुने सेवकाइतर्फ, अनुसन्धानात्मक न्यायातर्फ, संकेत गरेका थिए, उहाँका जनहरूको छुटकाराका लागि ख्रीष्टको आगमन र दुष्टहरूको विनाशतर्फ होइन। गल्ती भविष्यसूचक अवधिहरूको गणनामा भएको थिएन, तर २३०० दिनको अन्त्यमा घट्नुपर्ने घटनाबारे भएको थियो। यस त्रुटिद्वारा विश्वासीहरूले निराशा भोगे, तैपनि भविष्यवाणीले पूर्वकथन गरेको सबै कुरा, र तिनीहरूले धर्मशास्त्रको आधारमा आशा गर्न सक्ने सबै कुरा, पूरा भएको थियो। ठीक त्यही समयमा जब तिनीहरू आफ्ना आशाहरू विफल भएकोमा विलाप गरिरहेका थिए, त्यही घटना घटिसकेको थियो जसको पूर्वकथन सन्देशद्वारा गरिएको थियो, र जुन प्रभु आफ्ना सेवकहरूलाई प्रतिफल दिन प्रकट हुनु अघि पूरा हुनु अनिवार्य थियो।”

“ख्रीष्ट, तिनीहरूले अपेक्षा गरेझैं, पृथ्वीमा आउनुभएको थिएन; बरु, प्रतिरूपद्वारा पूर्वसूचित गरिएझैं, स्वर्गमा भएको परमेश्वरको मन्दिरको परमपवित्र स्थानमा आउनुभएको थियो। यस समयमा उहाँ प्रेषित दानिएलद्वारा यसरी आउनुहुने व्यक्तिको रूपमा प्रस्तुत हुनुहुन्छ: ‘मैले रातका दर्शनहरूमा हेरेँ, र हेर, मानिसको पुत्रजस्तै एक जना स्वर्गका बादलहरूसहित आउनुभयो, र आउनुभयो’—पृथ्वीमा होइन, तर—‘प्राचीन दिनहरूका सामु, र उहाँलाई उहाँकै अगाडि ल्याइयो।’ दानिएल 7:13।”

“यस आगमनको भविष्यवाणी अगमवक्ता मलाकीले पनि गरेका छन्: ‘तिमीहरूले खोज्ने प्रभु अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुनेछ, अर्थात् करारका दूत, जसमा तिमीहरू आनन्द मान्छौ; हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।’ मलाकी ३:१। प्रभुको आफ्नो मन्दिरमा आगमन उहाँका जनहरूका निम्ति आकस्मिक, अप्रत्याशित थियो। तिनीहरूले उहाँलाई त्यहाँ खोजिरहेका थिएनन्। तिनीहरूले अपेक्षा गरेका थिए कि उहाँ पृथ्वीमा आउनुहुनेछ, ‘परमेश्वरलाई नचिन्नेहरू र सुसमाचारको आज्ञा नमान्नेहरूलाई बदला लिन ज्वलन्त आगोमा।’ २ थिस्सलोनिकी १:८।”

“तर मानिसहरू अझै आफ्ना प्रभुसँग भेट गर्न तयार भएका थिएनन्। तिनीहरूका लागि तयारीको एक कार्य अझै पूरा गरिनु बाँकी थियो। ज्योति प्रदान गरिनु थियो, जसले तिनीहरूको मनलाई स्वर्गस्थित परमेश्वरको मन्दिरतर्फ निर्देशित गरोस्; र जब तिनीहरूले विश्वासद्वारा त्यहाँ आफ्ना महायाजकको सेवाकार्यमा उहाँलाई पछ्याउनेछन्, तब नयाँ कर्तव्यहरू प्रकट गरिनेछन्। मण्डलीलाई चेतावनी र शिक्षाको अर्को सन्देश दिइनु थियो।”

“अगमवक्ता यसो भन्छन्: ‘उहाँको आगमनको दिनमा को ठहरिन सक्छ? र उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिरहन सक्छ? किनकि उहाँ खार्नेवालाको आगोजस्तै र धोबीको साबुनजस्तै हुनुहुन्छ; अनि उहाँ चाँदी खार्ने र शुद्ध पार्नेवालाझैं बस्नुहुनेछ; उहाँले लेवीका पुत्रहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैं खार्नुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा एउटा भेटी चढाउन सकून्।’ मलाकी ३:२, ३। जब माथिको पवित्रस्थानमा ख्रीष्टको मध्यस्थता समाप्त हुनेछ, तब पृथ्वीमा जीवित रहनेहरूले कुनै मध्यस्थविना पवित्र परमेश्वरको सामु उभिनुपर्नेछ। तिनीहरूका वस्त्र निष्कलङ्क हुनुपर्छ, तिनीहरूको चरित्र छर्काइको रगतद्वारा पापबाट शुद्ध पारिएको हुनुपर्छ। परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा र आफ्नै परिश्रमी प्रयत्नद्वारा तिनीहरू दुष्टतासँगको युद्धमा विजयी हुनुपर्छ। जब स्वर्गमा अनुसन्धानात्मक न्याय चलिरहेको हुन्छ, जब पश्चात्तापी विश्वासीहरूका पापहरू पवित्रस्थानबाट हटाइँदै हुन्छन्, तब पृथ्वीमा परमेश्वरका जनहरूका बीचमा शुद्धीकरणको, अर्थात् पापलाई त्याग्ने, एउटा विशेष कार्य हुनुपर्छ। यो कार्य प्रकाश 14 का सन्देशहरूमा अझ स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत

गरिएको छ।”

“जब यो कार्य सम्पन्न हुनेछ, तब ख्रीष्टका अनुयायीहरू उहाँको प्रकट हुने समयका लागि तयार हुनेछन्। ‘तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी परमप्रभुलाई प्राचीन दिनहरूमा झैँ र पहिलेका वर्षहरूमा झैँ प्रिय लाग्नेछ।’ मलाकी 3:4। तब हाम्रो प्रभुले आफ्नो आगमनमा आफूकहाँ ग्रहण गर्नुहुने मण्डली ‘महिमामय मण्डली हुनेछ, जसमा न त दाग हुनेछ, न चाउरी, न त्यस्तै कुनै कुरा।’ एफिसी 5:27। तब ऊ ‘प्रभातझैँ उदाउने, चन्द्रमाझैँ सुन्दरी, सूर्यझैँ निर्मल, र ध्वजाहरू भएको सेनाझैँ भयानक’ देखिनेछे।” श्रेष्ठगीत 6:10।

“प्रभुको उहाँको मन्दिरमा आगमनको अतिरिक्त, मलाकीले उहाँको दोस्रो आगमन—न्यायको कार्यान्वयनका लागि उहाँको आगमन—लाई पनि यी शब्दहरूमा भविष्यवाणी गर्छन्: ‘अनि म न्याय गर्न तिमीहरूकहाँ नजिक आउनेछु; र जादूगरहरूका विरुद्ध, व्यभिचारीहरूका विरुद्ध, झूटो शपथ खानेहरूका विरुद्ध, ज्यालादारको ज्यालामा उसलाई थिचोमिचो गर्नेहरूका विरुद्ध, विधवा र दुहुरालाई थिचोमिचो गर्नेहरूका विरुद्ध, परदेशीलाई उसको अधिकारबाट वञ्चित गर्नेहरूका विरुद्ध, र मलाई भय नगर्नेहरूका विरुद्ध म छिटो साक्षी हुनेछु, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।’ मलाकी 3:5। यहूदाले पनि यही दृश्यलाई संकेत गर्छन् जब तिनी भन्छन्, ‘हेर, प्रभु आफ्ना पवित्र जनहरूका दशौँ हजारहरूको साथ आउनुहुन्छ, सबैमाथि न्याय गर्न, र तिनीहरूका बीचमा रहेका सबै अभक्तहरूलाई तिनीहरूका सबै अभक्त कामहरूको विषयमा दोषी ठहराउन।’ यहूदा 14, 15। यो आगमन र प्रभुको उहाँको मन्दिरमा आगमन, पृथक् र भिन्न घटनाहरू हुन्।”

“डानियल ८:१४ मा प्रस्तुत गरिएझैँ पवित्रस्थानको शुद्धीकरणका लागि ख्रीष्ट हाम्रो प्रधान पूजाहारीको रूपमा अतिपवित्र स्थानमा आउनु; डानियल ७:१३ मा प्रस्तुत गरिएझैँ मानिसको पुत्र प्राचीन दिनहरूका सामु आउनु; र मलाकीले भविष्यवाणी गरेझैँ प्रभु आफ्नो मन्दिरमा आउनु—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यही कुरा मत्ती २५ मा ख्रीष्टले दस कन्याको दृष्टान्तमा वर्णन गर्नुभएको दुलहाको विवाहमा आउनुद्वारा पनि चित्रित गरिएको छ।” *The Great Controversy*, 424–426.

अन्तिम अनुच्छेदमा चारवटा “आगमन” को उल्लेख गरिएको छ, र ती सबै एउटै आगमन हुन्, जसलाई चार भिन्न तरिकाले प्रतीकात्मक रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। ती “आगमन” मध्ये एउटा दश कुँवारीहरूको दृष्टान्त हो।

“मलाई प्रायः दस कन्याहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमध्ये पाँच बुद्धिमती थिए, र पाँच मूर्ख। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको विशेष लागूत्व यस समयसँग सम्बन्धित छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशझैँ, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्य रहिरहनेछ।” *Review and Herald*, August 19, 1890.

यदि ती चारवटा “आगमनहरू” “उही एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्” भने, तब मिलेराइट आन्दोलनमा एडभेन्टवादको आरम्भमा पूरा भएका ती चारवटा “आगमनहरू” एडभेन्टवादको अन्त्यमा एलियाह आन्दोलनमा पुनः “शब्दशः” “पूरा हुनेछन्।”

विलियम मिलर र मिलरवादीहरू पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशका प्रतिनिधिहरू थिए, र हामीले हालसालै उद्धृत गरेको *Early Writings* को उही अंशमा, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशमा यूहन्ना बप्टिस्मा दिने व्यक्तिसँग ठ्याक्कै उस्तै विशेषताहरू विद्यमान थिए। हामीले त्यो अंश उद्धृत गरेका थियौँ जसमा भनिएको छ कि यूहन्ना बप्टिस्मा दिने व्यक्तिको सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेहरू येशूका शिक्षाहरूबाट लाभान्वित हुन सकेनन्। त्यसपछिको अनुच्छेदमा उनी यसो भन्छिन्, “पहिलो सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेहरू दोस्रोबाट लाभान्वित हुन सकेनन्; न त तिनीहरू मध्यरातको पुकारबाट नै लाभान्वित भए, जुन तिनीहरूलाई विश्वासद्वारा येशूसँगै स्वर्गीय पवित्रस्थानको परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्न तयार पार्नका लागि थियो।” विलियम मिलर र यूहन्ना बप्टिस्मा दिने व्यक्ति दुवैले न्यायका साधनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

यदि ती दुईमध्ये कोही पनि प्रकट भएका नभए, तिनीहरूको-तिनीहरूको पुस्तालाई ज्योति अस्वीकार गरेको दोषी ठहराइने थिएन। परमेश्वरले ती दुई सन्देशवाहकहरूलाई लाओडिकीया पापको आवरण हटाउन प्रयोग गर्नुभयो, र

यसरी एउटा यस्तो सन्देश प्रस्तुत गरेर पूर्वका चुनिएका जनहरूको लाओडिकीया नाङ्गोपन प्रकट गर्नुभयो, जुन स्वीकार गरियोस् वा अस्वीकार, न्यायमा तिनीहरूका बीचमा एक जना अगमवक्ता रहेको थियो भन्ने प्रतीकको रूपमा प्रयोग गरिन्थ्यो। सन् 1840 देखि 1844 सम्मको इतिहास कर्मेल पर्वतमा एलियाहको बलिदानमाथि आगो ओर्लेर आएको घटनाद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो। साँचो अगमवक्ता झूटा अगमवक्ताहरूबाट पृथक् चिनाइएको थियो।

अब हामी त्यस बिन्दुमा आइपुगेका छौं जहाँ २२ अक्टोबर, १८४४ पछि निरन्तर जारी रहेको शुद्धीकरणको प्रक्रियाको रूपरेखा प्रस्तुत गर्नुपर्छ। सिस्टर ह्वाइटले यसो बताएकी थिइन् कि २२ अक्टोबर, १८४४ पछि, “जनता अझै आफ्ना प्रभुलाई भेट्न तयार भएका थिएनन्। तिनीहरूका निम्ति तयारीको एउटा कार्य अझै पूरा गरिनु बाँकी थियो। ज्योति दिइनु पर्ने थियो, जसले तिनीहरूका मनलाई स्वर्गस्थित परमेश्वरको मन्दिरतर्फ निर्देशित गरोस्; र जब तिनीहरूले त्यहाँ उहाँको सेवाकर्ममा आफ्ना प्रधान पूजाहारीलाई विश्वासद्वारा पछ्याउने थिए, तब नयाँ कर्तव्यहरू प्रकट गराइने थिए। चेतावनी र शिक्षाको अर्को सन्देश कलीसियालाई दिइनु पर्ने थियो।”

जब एडभेन्टवादले लेवीव्यवस्था छुब्बीसको “सात समय”लाई अस्वीकार गर्‍यो, जसलाई दानियलले मोशाको “शपथ” भनेका थिए, तब तिनीहरूले यो चित्र सक्ने आफ्नो क्षमता गुमाए कि शुद्धीकरणको प्रक्रिया न्यायको आरम्भसँग सम्बन्धित सत्यहरूबारे आफ्नो प्रारम्भिक बुझाइको कार्यभन्दा पर पनि निरन्तर चलिरह्यो।

हामी अर्को लेखमा निरन्तर शुद्धीकरण प्रक्रियालाई सम्बोधन गर्नेछौं, र 1840 को दशकमा मिलेराइट एडभेन्टवादले प्राप्त गरेको साँचो प्रोटेस्टेन्टवादको सीडलाई रिपब्लिकनवादको सीडसँग समरेखित गर्न आरम्भ गर्नेछौं।